

Ö retmen Adaylarında Ego Durumlarının Ba lanma Stillerini Yordama Gücü¹

Mustafa BULU ²

Abdullah ATAN³

Geli Tarihi: 29.11.2015

Kabul Tarihi: 23.01.2016

Öz

Bu çalı ma da ö retmen adaylarında ego durumlarının ba lanma stillerini yordama gücü incelenmi tir. Ara tırmada genel tarama modellerinden ili kisel tarama modeli kullanılmı tır. Ara tırmaya Pamukkale Üniversitesi E itim Fakültesi'nde farklı bölümlerde ö renim gören 340 ö retmen adayı katılmı tır. Veri toplama araçları olarak Ego Durumları Ölçe i ile Ba lanma Tarzları Ölçe i kullanılmı tır. Verilerin analizi için Pearson korelasyon katsayısı ve basit çoklu (Linear) regresyon analizi teknikleri kullanılmı tır. Korelasyon analizleri güvenli ba lanmanın yeti kin ve do al çocuk ego durumları ile pozitif, asi çocuk ego durumu ile negatif; korkulu ba lanmanın altın ve asi çocuk ego durumları ile pozitif, koruyucu ebeveyn ego durumu ile negatif; saplantılı ba lanmanın do al, altın ve asi çocuk ego durumları ile pozitif, yeti kin ego durumu ile negatif; kayıtsız ba lanmanın ise ele tirel ebeveyn, do al, altın ve asi çocuk ego durumları ile pozitif, koruyucu ebeveyn ego durumu ile de negatif yönde ili kili oldu unu göstermi tir. Ayrıca, regresyon analizleri yeti kin, do al çocuk ve asi çocuk ego durumlarının güvenli ba lanmayı; altın çocuk ve asi çocuk ego durumlarının korkulu ba lanmayı; yeti kin, do al çocuk ve altın çocuk ego durumlarının saplantılı ba lanmayı; koruyucu ebeveyn ve asi çocuk ego durumlarının ise kayıtsız ba lanmayı anlamlı derecede yordadı ı görülmü tür. Çalı ma da elde edilen bulgular e itsel açıdan tartı ılmı ve ilgililere önerilerde bulunulmu tur.

Anahtar Kelimeler: Ego durumları, ba lanma stilleri, ö retmen adayları

¹ Bu çalı ma VII. Uluslararası E itim Ara tırmaları Kongresi'nde (Mu la Sıtkı Koçman Üniversitesi) sözlü bildiri olarak sunulmu tur.

² Doç. Dr., Pamukkale Üniversitesi, E itim Fak., İlkö retim Bölümü, Okulöncesi E itimi ABD, mbulus@pau.edu.tr

³ Pamukkale Üniversitesi, E itim Fak., İlkö retim Bölümü, Okulöncesi E itimi ABD, aatan@pau.edu.tr

---

The Predictive Power of Ego States on Attachment Styles in Teacher Candidates

---

Submitted by 29.11.2015

Accepted by 23.01.2016

Abstract

The purpose of this study was to examine the predictive power of ego states on attachment styles in teacher candidates. The descriptive survey model was used in the study. The participants were 340 undergraduate students (249 female, 91 male) studying in different majors at the Faculty of Education in Pamukkale University. Ego States and Attachment Patterns Scales were used to gather the data. Pearson correlation and linear regression analyses were performed to analyze the data. Results showed that secure attachment style was positively related with adult and natural child and negatively with rebellious child ego states; fearful attachment style was positively related with golden and rebellious child and negatively with nurturing parent ego states; preoccupied attachment style was positively related with natural, golden and rebellious child and negatively with adult ego states; dismissing attachment style was positively related with critical parent, natural, golden and rebellious child and negatively with nurturing parent ego states. Moreover, regression analyses show that adult, natural and rebellious child ego states predict secure attachment style; golden and rebellious child ego states predict fearful attachment style; adult, natural and golden child ego states predict preoccupied attachment style; nurturing parents and rebellious child ego states predict dismissing attachment style. Implications of the findings were discussed and further suggestions were given for the educators.

Keywords: Ego states, attachment styles, teacher candidates

Giri

Bireylerin geli imsel özellikleri ve e ilimleri yakından uza a kendilerini çevreleyen sosyal, kültürel ve e itsel yapılar gibi birçok dinamikten etkilenir. Böylece olu an özellikler ve e ilimler bireyin öz düzenleme sürecinde aktif birer yapı olarak i lev görürler. Bireysel farklılık de i kenleri olarak da de erlendirilebilecek olan bu tür önemli özelliklerden ikisinin ego durumları ve ba lanma stilleri oldu u söylenebilir. Alan yazın her iki de i kenin de bireylerin her türlü ortamda sergiledikleri bili sel, duygusal ve davranı sal tepkilerinde ve özellikle de yakın ili kilerinde anlamlı düzeyde yordayıcı role sahip oldu unu ve ba arılarını-performanslarını etkiledi ini göstermektedir (Alisinano lu ve Köksal, 2000; Çam, 1995; Deniz, 2006; Eraslan Çapan, 2009; Karaku , 2012; Kara ar, 2014; Keler, 2008; Terzi ve Cihangir Çankaya, 2009; Wautier ve Blume, 2004). Bu nedenledir ki gerek ego durumları gerekse ba lanma stilleri kavramları son yıllarda davranı bilimcilerin önemli ölçüde ilgisini çekmi ve yapılan çalı malarla alana önemli bulgular ve e itsel do urgular sunulmu tur. Ancak yapılan alan yazın taramalarında ö retmen adaylarında her iki yönelimin ili kisinin ve ego durumlarının ba lanma stillerini yordama gücünün incelenmedi i görülmü tür. Farklı kuram ve kavramsalla tırmaların birbirleriyle ne tür bir ili ki içinde olduklarının bilinmesi hem gerekli e itsel anlayı ın olu ması hem de bireylerin geli im ve ö renme süreçlerinde sergiledikleri davranı ların ve farklılıklarının nedenlerinin anla ılması için gereklidir (Bulu , 2011). Bu temel görü ten hareketle bu çalı mada ö retmen adaylarında ego durumları ve ba lanma stillerinin ili kisi ve ego durumlarının ba lanma stillerini yordamadaki rolü incelenmi tir.

Ego durumları kavramı 1960'lı yıllarda Eric Berne'in Transaksiyonel Analiz (TA) Kuramı kapsamında kavramsalla tırılmı ve birçok ara tırmaya konu olmu tur. TA Kuramı ki ilik, geli im, ki iler arası ili kiler ve psikopatoloji gibi birçok alanda insanların dü ünce, duygu ve davranı larının anla ılmasında ve açıklanmasında oldukça anla ılır bir bakı açısı sunmaktadır (Akkoyun, 2011).

TA bir ki ilik kuramı olarak, insanların farklı yönlerinin hangi ba lamlarda nasıl ortaya çıktı nı ve nasıl hareket etti ini, geli im kuramı olarak, hayatın çocukluk döneminde olu an ya am senaryosu (yazgı) do rultusunda nasıl ekillendi ini, psikopatoloji kuramı olarak, erken çocuklukta olu an kararların sonraki dönemleri nasıl olumsuz etkileyebildi ini ve bir ki iler arası ili kiler kuramı olarak ise, di erleri ile kurulan ili kilerin insanı nasıl ba arılı yada ba arısız kıldı nı incelemektedir (Dökmen, 1998; James ve Jongeward, 1993; Stewart ve Joines, 1999).

TA kuramının üzerinde durdu u en temel kavramlardan biri, ki ili in alt yapısı olarak kabul edilen ego durumlarıdır. Kurama göre her bir ego durumu, bireyin geli im sürecinde

ya antıları ile yapılandırdı ı davranı kalıplarından olu ur (Elaad, 1993). Ego durumları geçmi te ya anan olayları, kaydedilen verileri, gerçek insanları, zamanları, mekânları, kararları ve duyguları ifade eden (Harris, 2004), belli bir zamanda ki ili imizi göstermenin bir yoludur (Stewart ve Joines, 1987). Böylece ego durumları duruma uygun, tutarlı bir duygu, dü ünçe ve ya antılar örüntüsü olarak tanımlanmakta ve içerikle ilgilenen yapısal ve bu içeri in süreci ile ilgilenen fonksiyonel olmak üzere iki farklı modelle incelenmektedir (Akkoyun, 1998, 2011). Yapısal analize göre ego durumları insanın ki ili inde ebeveyn, yeti kin ve çocuk ego durumu olmak üzere üç faklı biçimde yer almaktadır (Akkoyun, 2011; Keler, 2008). Fonksiyonel analiz ise daha çok bireylerin ego durumlarını hem içsel olarak hem de ba kalarıyla ili kilerinde harekete geçirmeleri, kullanmaları ve böylece gözlenen davranı ların sınıflandırılması ile ilgilidir. Buna göre ego durumları ele tirel ebeveyn, koruyucu ebeveyn, yeti kin, do al çocuk ve uygulu çocuk olmak üzere be farklı ekilde gözlemlenir (Akkoyun, 2011; Nelson-Jones, 1982). Uygulu çocuk ise do al çocu un az ya da çok e itilmesiyle altın ve asi çocuk olmak üzere iki farklı ekilde ortaya çıkar (Akkoyun, 2011).

Ebeveyn ego durumu, bireyin ya amında dı kaynaklardan ve esas olarak da ebeveyn figüründen alınmı duygu, dü ünçe, tutum ve davranı ları içerir (Akkoyun, 2011; James ve Jongeward, 1993). Böylece yargı, de er, görü ve tutumlar ile belirginle en ebeveyn ego durumu koruyucu ebeveyn ve ele tirel ebeveyn olarak iki ekilde gözlemlenmektedir (Akkoyun, 2011). Buna göre bazı insanlar di erleri ile ileti im halinde iken, onlara kar ı anne-baba gibi tavır takınarak ö ütler verir ve onları yönlendirmeye çalı ırlar. Ebeveyn ego durumu koruyucu ve ele tirel ebeveyn olmak üzere iki ekilde görülür. Koruyucu ebeveyn rolünü benimseyenler, di er insanların iyilikleri için u ra ma e iliminde olurlar, kar ılarındakileri tıpkı bir çocuk gibi görüp onları korumaya ve kollamaya çalı ırlar. Zararlı davranı larını ve alı kanlıklarını bırakmalarını isterler. Koruyucu ebeveyn ego durumunda fedakârlık ve ba kaları için bir eyler yapma iste i vardır. Ele tirel ebeveyn e ilimliler ise, toplumsal çıkarlar ve kurallar için ba kalarını uyarır ve ele tirirler, kendilerini kültür mirasının ve yeni ku akların kurtarıcısı gibi algırlarlar. Ele tirel ebeveyn olarak davrandı ımızda toplumsal kuralları, de erleri korumaya, bunlara uymayanları ele tirmeye ve gerekti inde cezalandırmaya yöneliriz. Özetle koruyucu ebeveyn; ilgili, özen gösterici, ba ı layıcı, destekleyici, izin verici iken ele tirel ebeveyn inatçı, güçlü, a ırı koruyucu, kuralcı ve cezalandırıcıdır (Akkoyun, 2011; Dökmen, 1998; James ve Jongeward, 1993; Nelson-Jones, 1982).

Yeti kin ego durumu ki inin ya amı, olayları ve ili kileri objektif olarak de erlendiren “rasyonel” yanı olarak tanımlanmaktadır. Bu yapının en önemli özelli i “ imdi ve burada”ki gerçekleri dikkate alması ve verilere dayalı hareket etmesidir. Bu ego durumu sayesinde insan

ne asi olur ne de uysal. Ani çıkı lar yerine ince eleyip sık dokur, ba kasının hatırı için hareket etmez, do ru ve gerçek neyse onu yapar (Akkoyun, 2011; James ve Jongeward, 1993; Nelson-Jones, 1982). Bern'e göre yeti kin ego durumu bireyin ya amını sürdürebilmesi için gerekli bir olgudur. Dı dünya ile ba a çıkabilmek için gerekli bilgileri, süreçleri ve olasılıkları hesaplar. Yeti kin egonun bir ba ka görevi de ebeveyn ve çocuk benlik durumunun etkinliklerini düzene koymak ve aralarında nesnel bir arabuluculuk i levini yürütmektir (James ve Jongeward, 1993).

Çocuk ego durumunda sezgi, yaratıcılık, kendili inden dürtü ve e lenme yerle ik özelliklerdir. Bu ego durumu zamanla çevre ile olan etkile im sonucu e itilir ve bu e itilen yön uygulu çocuk olarak kavramsalla tırılır. Uygulu çocuk ise do al çocu un az ya da çok e itilmesiyle altın ve asi çocuk olmak üzere iki farklı ekilde ortaya çıkar (Akkoyun, 2011). Böylece çocuk ego durumu do al, altın ve asi çocuk olmak üzere üçe ayrılmı olur. Do al çocuk ki ili in içinden nasıl geliyorsa öyle davranan, her zaman fizyolojik ihtiyaçlarını ön planda tutan ve e itilmemi parçası olarak kabul edilir. E lenme, oyunculuk, ben-merkezcilik, içinden geldi i gibi davranma, hareketlilik ve yaratıcılık temel özellikleridir. Asi çocuk ki ili in az e itilen yanı olup kanun ve kurallara kar ı çıkar, otoriteye ba kaldırır. Ki ili in çok e itilen yanı ise altın çocuk olup kanun ve kurallara uyum sa lar. Altın çocuk benli i “ne diyorsam onu yap” görü üyle büyütüldü ü için kurallara, otoriteye uyan, içe dönük uysal bir ki ilik özelli i sergileyen bir yapıdır. Bütün insanlar do al çocuk olma sürecinden geçerek ya “asi çocuk” ya da “altın çocuk” olurlar (Akba , 2000; Akkoyun, 1998, 2011; Dökmen, 1998).

nsanlar bu ego durumlarını duruma göre kullanırlar. Örne in, bir ki i kendi ki ilik yapısı çerçevesinde bazen yeti kin bazen anne-baba gibi dü ünerek davranır, bazı durumlarda ise çocuk rolüne girerek kar ısındaki ki iler ile ileti imde bulunur. TA kuramına göre, sa lıklı ki ilerarası ili kiler ego durumlarının her birinin duruma uygun kullanılmasıyla gerçekle mektedir. Çünkü her ego durumunun kendine özgü dili, tutumu, duygu ve davranı ları bulunmaktadır (Akkoyun ve Bacanlı, 1990; Berne, 1964). Yine kurama göre sa lıklı insan, anne baba ve çocuk ego durumlarını yeti kin ego durumunun yönetiminde kullanabilen kimsedir (Akkoyun, 2011; James ve Jongeward, 1993; Nelson-Jones, 1982). Dolayısıyla sa lıklı bir ki ilik için, her bir ego durumunun katkısı gerekmele birlikte tepkilerimizin yeti kin ego durumunun denetiminde olması öngörülmektedir (Akba ve Deniz, 2003).

Alan yazın incelendi inde ego durumlarının üniversite ö rencilerinin cinsiyet rolleri (A ılı, 2001), ergenlerin karar verme stratejileri (Kaçar, 2008), çatı ma çözme stilleri (Jaiswal ve Srivastava, 2013), ö retmen adaylarının problem çözme becerileri (Çam, 1997), olumsuz otomatik dü ünceler ve stresle ba a çıkma tarzları (Akba , 2000), evli çiftlerin ya amlarına etkisi (Aydemir, 1996), üniversite ö rencilerinin depresif davranı ları, kaygı düzeyleri ve

ba lanma stilleri (Wautier ve Blume, 2004), ö retim elemanı ve ö retmen adaylarının birbirlerine yönelik algıları (Akba ve Deniz, 2003), empati (Alisinano lu ve Köksal, 2000), ki ilik özellikleri (Ciucur, 2013), karar verme stratejileri ve sosyal beceri düzeyi (Deniz, 2002) gibi de i kenler ile ili kili olarak incelendi i görülmektedir. Bu ara tırmalardan elde edilen bulgular, ego durumlarının günlük ya am prati inde i levi güçlü bireysel birçok özellik ve e ilim ile ili kili oldu unu göstermektedir.

Yapılan çalı malar (Erözkan, 2011; Kara ar, 2014; Keller, 2008) bir ki isel-sosyal ve geli imsel de i ken olarak ba lanma stillerinin de ego durumları gibi birçok özellik ile ili kili oldu una i aret etmektedir. Ba lanma stilleri kavramı ilk kez Bowlby'nin (1958) "The Nature of a Child's Tie to His Mother" adlı çalı masında ele alınmı , daha sonra yine kendisinin 1969'daki kuramsal çerçevesi do rultusunda Ainsworth, Blehar, Walters, ve Wall (1978), Bartholomew ve Horowitz (1991) ve Hazan ve Shaver (1994)'in ara tırmaları ile detaylandırılmı tır.

Ki iler arası ili kilerin dinamiklerini açıklamak için geli tirilen kuramlardan biri olan ba lanma kuramı, anneye veya bakım veren bir ba ka ki iye ba lanmanın, bireyin ya amını sa lıklı sürdürmesinde önemli bir yeri oldu unu savunmaktadır. Ba lanma kuramı anne veya bakım veren ile çocuk ve çiftler arasındaki ili kilerin do asına e ilir. Bu yakla ıma göre, ya amımızdaki bazı insanlarla doyum veren samimi ve sıcak ili ki ihtiyacı, insan do asının gere idir. Geli im süreçleri boyunca insanlar, en köklü ihtiyaçlarından olan güvenlik gereksinimlerini, yakın ili kiler kurmaya do al bir yönelim göstererek kar ılamaya çalı mı lardır (Hazan ve Shaver, 1994). Ba lanma kuramı insanlar için önemli olan bu ili kiyi/ba ı ve ihtiyaç duyulan güvenlik gereksinimini (Bowlby, 1969, 1973, 1980) nedenleriyle birlikte açıklamaktadır (Sümer ve Güngör, 1999). Kuram kapsamında ba lanma kavramı "çocuk ve bakım veren ki i arasında geli en; ili ki kurma, çocu un bakım veren ki iyi arama ve yakınlık arayışı davranı ları ile kendini gösteren, özellikle stres durumlarında belirginle en, dayanıklı ve devamlılı ı olan duygusal bir ba " olarak tanımlanmaktadır (Bowlby, 1969).

Bowlby'nin (1969, 1973, 1980) çalı malarından elde etti i bulgulara göre bebekler, sıkıntı ya da zorlanmı lık i aretlerine tepki veren, ula ılabilir olarak algıladıkları ki i ile ba lanma davranı ı gerçekte tirirler. Ba lanılan ki iye yakınlık ihtiyacı, özellikle bebek herhangi bir nedenle sıkıntıda oldu unda ya da korktu unda ortaya çıkmaktadır. Bebek böyle zamanlarda rahatlamak ve yeniden güvende hissetmek için geriye dönebilece i bir güvenlik üssü-sı ına ı arar. Bowlby'nin duygusal bir yakınlık olarak gördü ü ba lanmada yakınlı ın olu ması ve devam etmesi sevgi ve güvenlik duygularına neden olurken, yakınlıktaki herhangi

bir bozulma ise ço unlukla kaygıya, kızgınlı a ve üzüntüye neden olmaktadır (Hazan ve Shaver, 1994).

Ainsworth ve di erleri (1978) bebeklikteki ba lanmanın niteli ini de erlendirmek ve ba lanma davranı larını gözlemlemek için yaptıkları çalı mada güvenli, kaygılı/kararsız ve kaygılı/kaçınan olmak üzere üç tür ba lanma stili sınıflaması yapmı lardır. Ara tırmada güvenli ba lanan çocukların yalnız bırakıldıklarında kısmen huzursuz olmakla birlikte anneleri geri döndü ünde panik yapmadan tekrar yakınlık kurabildikleri; kaygılı/kararsız ba lanan çocukların yo un bir kaygı, gerilim ve kızgınlık ya adıkları, çevreyi ke fe çıkamaz hale geldikleri; kaygılı/kaçınan ba lanma stilindeki çocukların ise ayrılma durumundan çok fazla etkilenmedikleri ve tekrar birle mede anneleri ile temas kurmaktan kaçındıkları ve dikkatlerini oyuncaklarına vermeye çalı tıkları gözlenmi tir (Hazan ve Shaver, 1994; Sümer ve Güngör, 1999). Ara tırmadan elde edilen sonuçlar, güvenli ba lanan çocukların, annelerinin her zaman kendilerine yardımcı olacaklarından emin olan, kaygılı/kararsız ba lanan çocukların, annelerinin ihtiyaç durumunda yanıt verece inden ya da yardımcı olaca ından emin olamayan, bu nedenle ayrılı a olumsuz tepkiler vererek direnen, kaygılı/kaçınan ba lanma örüntüsü olan çocukların ise annelerinin yardımcı olaca ına ili kin hiç güveni olmayan ve anneleri tarafından sürekli olarak geri çevrilen ya da reddedilen ve annelerinin ayrılı ına tepkisiz kalan çocuklar oldu unu göstermi tir.

Bowlby (1980) ba lanmanın, sadece insanın yeni do du unda, çocukluk ya da okul yıllarında de il, devam eden yeti kinlik dönemlerini de içine alarak tüm ya amında etkileyici bir role sahip oldu unu savunmaktadır. Alan yazında, çocuklukta yapılan ba lanma türünün temel niteliklerinin yeti kinlik sürecindeki ili kelerde de sürdü ünü gösteren çalı malar bulunmaktadır (Hazan ve Shaver, 1987). Ancak Weiss'e (1982) göre bazı temel benzerliklere ra men, yeti kin ba lanması çocukluk dönemi ba lanmasından önemli farklılıklar göstermektedir (akt. Hazan ve Shaver, 1994).

Hazan ve Shaver (1987), Ainsworth ve di erlerinin (1978) bebeklik dönemi süreciyle ilgili olan üç kategorilik ba lanma modelini, yeti kinlik sürecindeki tüm sosyal ili kileri inceleyebilmek amacıyla kullanarak, bu dönemdeki romantik ve sosyal ili kilerin bebeklik dönemindeki ba lanma süreci çerçevesinde anla ılabilece ini öne sürmü lerdir. Hazan ve Shaver (1987) bu çerçevede üç tür yeti kin ba lanma stili tanımlamı lardır. Buna göre, güvenli ba lanma stiline sahip bireyler di erleri ile yakın ili kiler kurmaktan ve onlara ba lı kalmaktan dolayı kendilerini rahat hissederler. Kaygılı/kararsız ba lanma stiline sahip bireyler insanlarla yakın ili kiler geli tirmek için yo un bir istek duymakla birlikte terk edilme ve reddedilme

korkusu ya arlar. Kaygılı/kaçınan ba lanma stiline sahip bireyler ise insanlarla yakınla maktan ve onlara ba lı kalmaktan dolayı huzursuzluk duyarlar (Hazan ve Shaver, 1987).

Dolayısıyla ba lanma ili kilerinin ya am boyunca devam etti i ve yeti kinlik döneminde sosyal duygusal uyum ba ta olmak üzere insan davranı ları üzerinde oldukça etkili oldu u savunulmaktadır (Bartholomew ve Horowitz, 1991; Bowlby, 1973; Hazan ve Shaver, 1994). Bu etkiyi açıklamak üzere bebeklik ba lanma davranı larının yeti kin davranı larındaki rolünü ara tıran Bartholomew ve Horowitz (1991), Dörtlü Ba lanma Modeli kapsamında yeti kinlerde dört ba lanma türü oldu unu öne sürmü lerdir. Buna göre ba lanma “benlik modeli” ve “ba kaları modeli” olmak üzere iki boyut üzerinde ekillenmektedir. Hem benlik hem de ba kaları boyutu olumlu ve olumsuz olmak üzere iki yönlüdür. Dolayısıyla, ki inin hem benlik modeli (kendini sevmeye, onaylanmaya de erli görüp görmedi i) hem de ba kaları modeli (ba kalarını güvenilir ve ula ılabilir görmesi ya da güvenilirmez ve reddedici olarak algılaması) iki kutuplu dü ünüldü ünde ortaya dört tür ba lanma çıkmaktadır. Bu modele göre bir ki inin hem benlik hem de ba kaları algısı olumluysa o ki i güvenli ba lanma stili geli tirmi tir. Olumsuz benlik ve olumlu ba kaları algısı saplantılı ba lanma stilini yansıtırken, olumlu benlik olumsuz ba kaları algısı kayıtsız ba lanma stilini tanımlar. Son olarak hem benlik hem de ba kaları algısı olumsuzsa o ki inin ba lanma stili korkulu olarak nitelendirilir.

Dörtlü ba lanma modeline göre, güvenli ba lanma gerçekle tiren ki iler, hem kendilerini hem de di er ki ileri olumlu görmeyi ba arabilirler, ba kalarıyla kolaylıkla yakınlık kurabilirler ve özerk kalabilirler. Bir di er stil olan saplantılı ba lanma, kendini de ersiz hissetme veya sevmeye layık görmeme duygularını yansıtır. Saplantılı ba lanan ki iler yakın ili kilerde kendini do rulama ya da ispat etme e ilimi gösterirler. Takıntılıdırlar ve hayata dair gerçekçi olmayan beklentilere sahiptirler (Bartholomew ve Horowitz, 1991). Kayıtsız ba lanma gerçekle tiren ki iler ise di erlerini olumsuz de erlendirme e ilimli olurlar, özerk ya amaya önem verirler ve ba kalarına ihtiyaç olmadan, kimse ile yakın ili kiler kurmadan ya amanın mümkün oldu una inanırlar. Korkulu ba lanma gerçekle tiren ki iler ise hem kendilerini hem de di erlerini olumsuz de erlendirip de ersiz ve güvenilirmez olarak algırlar ve böylece yakın ili ki kurmaktan uzakla ırlar (Bartholomew ve Horowitz, 1991; Sümer ve Güngör, 1999).

Alan yazın incelendi inde ba lanma stillerinin üniversite ö rencilerinde problem çözme yakla ımları (Arslan, Arslan ve Arı, 2012), sosyal kaygı, cinsiyet, sosyoekonomik düzey (Kara ar, 2014), karar verme stratejileri (Erözkan, 2011), duygusal zeka (Hamarta, Deniz ve Saltalı, 2009), depresif belirtiler (Kang, Lee ve Kang, 2014), dü ünme stilleri (Yaghobi, Mohagheghy, Moghadam ve Ghodarzi, 2012), yalnızlık, benlik saygısı, stres belirtileri ve

stresle ba a çıkma tarzları (Büyük ahin, 2001) ve yakın ili kilerde kullanılan motivasyon stilleri (Blalock, Franzese, Machell ve Strauman, 2015) gibi de i kenler ile ili kilerinin incelendi i görülmektedir. Bu çalı malarda ba lanma stillerinin problem çözme becerileri, karar verme stratejileri, kaygı, duygusal zekâ, depresif belirtiler ve dü ünme stilleri gibi de i kenlerle ili kili oldu u ve bireylerin ya amını etkiledi i görülmü tür.

Ego durumları ve ba lanma stillerinin alan yazında sıkça çalı ıldı ı gözlenmekle birlikte, yapılan taramalar Keller'in (2008) ergenlerde her iki kavramın ili kisini ele aldı ı çalı manın dı ında, özellikle ö retmen adaylarında her iki yönelimin ili kisinin ve ego durumlarının ba lanma stillerini yordama gücünün incelenmedi i görülmü tür. Alan yazında, bir ki ilik faktörü olarak da ele alınan ego durumlarının, bireylerin olay ve olgulara ili kin de erlendirmelerini, karar süreçlerini ve yakın ili kilerini etkileyen önemli çerçeveler oldu u ara tırma bulguları ile ortaya konmu tur. Bu nedenle ego durumları ve ba lanma stilleri kuramlarının birbirleriyle ne tür bir ili ki içinde olduklarının bilinmesi, hem gerekli e itsel anlayı n olu ması hem de bireylerin geli im ve ö renme süreçlerinde sergiledikleri davranı ların ve farklılıkların nedenlerinin anla ılması için gerekli oldu u dü ünülmektedir. Bu temel görü ten hareketle bu çalı mada ö retmen adaylarında ego durumları ve ba lanma stillerinin ili kisi ve ego durumlarının ba lanma stillerini yordamadaki rolü incelenmi tir.

Bu amaçlara paralel olarak çalı mada a a ıdaki sorulara yanıt aranmı tır.

1. Ö retmen adaylarının ego durumları ile ba lanma stilleri arasında ili ki var mıdır? Varsa ne tür bir ili ki bulunmaktadır?
2. Ö retmen adaylarında ego durumları ba lanma stillerini yordamakta mıdır?

Yöntem

Ara tırma Modeli

Ö retmen adaylarında ego durumları ve ba lanma stillerinin incelendi i bu ara tırma tarama modelinde betimsel bir ara tırma niteli indedir. Bu do rultuda genel tarama modellerinden ili kisel tarama modeli kullanılmı tır. Ara tırmada ilkö retim bölümünün farklı anabilim dallarında ö renim gören ö retmen adaylarında ego durumlarının ba lanma stillerini yordama gücü incelenmektedir.

Çalı ma Grubu

Çalı maya Pamukkale Üniversitesi E itim Fakültesi İkö retim Bölümü'nün farklı bölümlerinde ö renim gören 340 ö renci katılmı tır. Katılımcıların 113'ü üçüncü, 227'si dördüncü sınıf, 249'u kız ve 91'i ise erkek ö rencilerinden olu maktadır.

Veri Toplama Araçları

1. Ego durumları ölçe i. Ego durumlarını ölçmek üzere Varan (2007) tarafından geli tirilen 120 maddelik ölçe in engül (2008) tarafından kullanılan 30 maddelik kısaltılmış formu kullanılmış tır. Ölçekteki her bir maddeye hiç do ru de il (0), ço unlukla do ru de il (1), kısmen do ru de il (2), biraz do ru de il (3) ve tamamen do ru de il (4) ekinde hazırlanan 5’li Likert dereceleri üzerinden cevap verilmektedir. Böylece 5’er maddeden olu an her bir alt ölçe in puan aralı ı 0 ile 20 arasında de i mektedir. Alt boyutlardan alınan puan yükseldikçe ego durumları düzeyi de yükselmektedir.

Ölçek için engül (2008) tarafından yapılan çalı mada bütün maddeler üzerinden toplam cronbach alpha katsayısı .79 olarak hesaplanmıştır. Söz konusu çalı mada kısa form için ba ka güvenilirlik ve geçerlik analizleri yapılmadı ndan, ölçek için bu ara tırmada yeniden güvenilirlik ve geçerlik analizleri yapılmı ve elde edilen bulgular a a ıda kısaca verilmiştir.

Madde ve güvenilirlik analizleri. Ölçek kapsamının benze iklik (homojenlik) düzeyi ve test maddelerinin örnekledi i davranı alanının ayrı ıklı ı (heterojenli i) hakkında bilgi elde etmek amacıyla yapılan iç tutarlılık güvenilirli i (Öner, 1997) analizlerinde (n = 340) Cronbach alfa ( ) katsayısı bütün maddeler için .85 olarak bulunmu tur. Ölçekteki altı alt boyuttan ele tirel ebeveyn (EE) için bu de er .66, koruyucu ebeveyn (KE) için .66 yeti kin (Y) için .86, do al çocuk (DC) için .70, altın çocuk (AÇ) için .78 ve asi çocuk (AS Ç) için .78 olarak çıkmı tır. Madde-test (item-total) korelasyonlarına (r) bakıldı nda, .20 ile .48 arasında bir de i im oldu u görülmektedir (Tablo 1). Aiken (1976; Akt., Öner, 1997)’e göre .20 ve üzerindeki ayırt etme göstergeleri maddenin kabul edilebilir düzeyde i levsel oldu u anlamını ta ır. Özdamar (1997)’a göre ise madde analizlerinde, ölçe in toplanabilirlik özelli inin bozulmaması için, madde-test korelasyonlarının negatif olmaması ve hatta .25 de erinden yüksek olması beklenir, ancak bu da kesin kural de ildir. Bir maddenin ölçekten çıkarılması için; madde silinirse alfa katsayısındaki ve ölçek ortalamasındaki de i ime bakmak gerekir. Ölçekteki bütün maddelerin madde toplam korelasyonu incelendi inde de erlerin pozitif ve .20’den dü ük olmadı ı görülmü tür. Belirtilen referanslar çerçevesinde de erlendirildi inde, elde edilen madde-test korelasyonlarının yeterli düzeyde güçlü ve ölçe in yeterli güvenilirlik katsayısına sahip oldu u söylenebilir.

Tablo 1. Ego Durumları Ölçe i Madde-Toplam Korelasyonları (R) ve Faktör Yükleri

Maddeler	r	Faktörler					
		I (EE)	II (KE)	III (Y)	IV (DÇ)	V (AÇ)	VI (AS Ç)
1	.373	.480					
2	.456	.551					
3	.272	.629					
4	.416	.729					
5	.444	.594					
6	.391		.673				
7	.388		.749				
8	.198		.579				
9	.421		.703				
10	.443		.560				
11	.480			.704			
12	.475			.791			
13	.474			.804			
14	.444			.772			
15	.461			.730			
16	.284				.543		
17	.349				.752		
18	.467				.655		
19	.403				.780		
20	.279				.497		
21	.216					.684	
22	.386					.778	
23	.429					.754	
24	.441					.737	
25	.406					.573	
26	.317						.740
27	.458						.738
28	.452						.733
29	.280						.680
30	.265						.607

Faktör analizi. Ölçe in 30 madde üzerinden faktör yapısı temel-bile enler yöntemiyle (principals-components analysis) analiz edilmi ve 1'in üzerinde özde ere sahip toplam varyansın % 57'sini olu turan 6 faktör bulunmu tur (Tablo 2). Sonuçlar maddelerin faktör yüklerine göre her boyut için kendi aralarında öbekte ti ini göstermi tir (Tablo 1). Elde edilen

bütün bulgular, Ego Durumları Ölçe i'nin bu kısa formunun ö retmen adayları için kullanılabilecek güvenilir, dolayısıyla geçerli bir araç oldu una i aret etmektedir.

Tablo 2. Ego Durumları Ölçe i Faktör Analizi Sonuçları

Ölçek Boyutları	Ele tirel Ebeveyn	Koruyucu Ebeveyn	Yeti kin	Do al Çocuk	Altın Çocuk	Asi Çocuk
% of Variance (Varyans Yüzdesi)	4.445	5.691	21.342	4.814	12.831	7.386
Cum. % of Var. (Toplam varyans Yüzdesi)	4.445	10.136	31.478	36.292	49.123	56.509
Eigenvalues (Özde er)	1.334	1.707	6.403	1.444	3.849	2.216

2. Ba lanma tarzları ölçe i. Katılımcıların ba lanma stillerini ölçmek amacıyla Griffin ve Bartholomew (1994)'un geli tirdi i ve Sümer ve Güngör (1999) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Ba lanma Tarzları Ölçe i kullanılmı tır. Ölçek 30 madde ve dört alt boyuttan olmaktadır. Bu alt boyutların her biri güvenli, saplantılı, kayıtsız ve korkulu ba lanma stillerini ölçmektedir. Sümer ve Güngör (1999) tarafından yapılan güvenilirlik ve geçerlik çalı malarında iç tutarlık katsayılarının her boyut için sırasıyla .49 ile .61, test tekrar test güvenilirlik katsayılarının ise .54 ile .78 arasında de i ti i görülmü tür. Katılımcılar, her bir maddenin kendilerini ve yakın ili kilerdeki genel tutumlarını ne derece tanımladı nı 7 basamaklı bir derece üzerinde i aretleme lerdir (1= beni hiç tanımlamıyor; 7 = beni tamamıyla tanımlıyor).

Verilerin Analizi

Ara tırmada, yapılan uygulamalardan sonra toplanan veriler SPSS programına girilmi ve cevabı aranan sorulara ba lı olarak korelasyon ve basit çoklu (Linear) regresyon analizlerinden yararlanılmı tır. Regresyon analizinde ego durumları ba ımsız, ba lanma stilleri ise ba ımlı de i ken olarak kullanılmı tır. Çalı mada anlamlılık düzeyi olarak .05 temel alınmı tır.

Bulgular

Korelasyon Analizleri

Ara tırmanın bu bölümünde ego durumları ve ba lanma stillerinin ili kisini test etmek için korelasyon analizi yapılmı ve elde edilen sonuçlar a a ıda Tablo 3'te verilmi tir.

Tablo 3. Ego Durumları ve Ba lanma Stillerine li kin Korelasyon Sonuçları

De i kenler	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.Ele tirel Ebeveyn	-									
2.Koruyucu Ebeveyn	.263**	-								
3.Yeti kin	.382**	.474**	-							
4.Do al Çocuk	.278**	.181**	.238**	-						
5.Altın Çocuk	.319**	.201**	.155**	.224**	-					
6.Asi Çocuk	.301**	.015	.122*	.361**	.314**	-				
7.Güvenli Ba lanma	-.037	.097	.179**	.123*	-.099	-.129*	-			
8.Korkulu Ba lanma	.105	-.107*	-.078	.077	.160**	.221**	-.050	-		
9.Saplantılı Ba lanma	-.018	-.066	-.185**	.138*	.172**	.116*	-.039	.270**	-	
10. Kayıtsız Ba lanma	.107*	-.124*	-.023	.134*	.158**	.222**	.075	.456**	.150**	-
Ortalama (X)	13.11	14.85	14.06	11.61	11.08	9.78	20.87	16.93	16.37	22.11
Ss	4.130	4.75	4.37	4.38	4.31	4.46	3.53	6.31	3.45	4.96

*p<.05, **p<.01, ***p<.001

Analiz sonuçları güvenli ba lanmanın yeti kin ($r = .179$) ve do al çocuk ($r = .123$) ego durumları ile pozitif, asi çocuk ($r = -.129$) ego durumu ile negatif; korkulu ba lanmanın altın ($r = .160$) ve asi ($r = .221$) çocuk ego durumları ile pozitif, koruyucu ebeveyn ($r = -.107$) ego durumu ile negatif; saplantılı ba lanmanın do al ($r = .138$), altın ($r = .172$) ve asi ($r = .116$) çocuk ego durumları ile pozitif, yeti kin ($r = -.185$) ego durumu ile negatif; kayıtsız ba lanmanın ise ele tirel ebeveyn ($r = .107$), do al ($r = .134$), altın ($r = .158$) ve asi ($r = .222$) çocuk ego durumları ile pozitif, koruyucu ($r = -.124$) ebeveyn ego durumu ile de negatif yönde ili kili oldu unu göstermi tir (bkz. Tablo 3).

Regresyon Analizleri

Birçok istatistikî analiz tekni inin kullanılması bazı temel varsayımların kar ılanmasına ba lıdır. Alan yazın (Osborne ve Waters, 2002) regresyon analizi için dört temel varsayım üzerinde durmaktadır. Bunlar normallik, do rusallık, güvenilirlik ve sabit varyanslılık-homojenlik (homoscedasticity) varsayımlarıdır. Bu ara tırmada, veri grupları üzerinde yapılan analizler normallik varsayımının kısmen, do rusallık ve güvenilirlik varsayımlarının ço unlukla, homojenlik varsayımının ise tamamen kar ılandı nı göstermi tir. Bu çerçevede, One - Sample

Kolmogorov - Smirnov Lilliefors önem do rulama normallik testi sonuçları de i kenlerden do al çocuk ego durumu ($p = .105 > .05$) ve kaçınan ba lanma stili ($p = .064 > .05$) veri gruplarının normal da ılıma sahip oldu una, korelasyon analizleri ara tırmanın bulgular kısmında belirtildi i gibi ba lanma stilleri ve ego durumları veri grupları arasında do rusal ili kiler bulundu una, güvenirlik analizleri ego durumları ölçe inin ele tirel ve koruyucu ebeveyn alt boyutları dı ındaki tüm boyutlar ve ba lanma stilleri ölçe i için .70 ve üzerinde alfa de erlerinin varlı ına ve homojenlik varsayımı analizleri do al çocuk dı ındaki bütün de i kenlere (ele tirel ebeveyn, koruyucu ebeveyn, yeti kin, altın çocuk, asi çocuk, güvenli, korkulu, saplantılı ve kayıtsız ba lanma) ili kin veri gruplarının önem düzeylerinin anlamlı olmadı ına (sırasıyla $p = .764, .270, .973, .513, .474, .347, .211, .987, .828 > .05$), dolayısıyla da homojen oldu una i aret etmektedir. Elde edilen bu bulgulardan hareketle regresyon analizine sokulan veri gruplarının gerekli varsayımları kar ılayabildikleri varsayılmı tır. Ara tırmada ego durumlarının ba lanma stillerini yordayıp yordamadı ını test etmek için basit çoklu (Linear) regresyon analizi yapılmı tır. Bunun için sırasıyla güvenli, korkulu, saplantılı ve kayıtsız ba lanma stilleri ba ımlı, ego durumları da ba ımsız de i ken olarak regresyon analizine sokulmu ve bulgular a a ıda Tablo 4, 5, 6 ve 7’de açıklanmı tır.

Tablo 4. Ego Durumlarının Güvenli Ba lanma Stilini Yordama Gücü

	<i>R</i>	<i>R</i> ²	<i>S.Beta</i>	<i>t</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
<i>De eri</i>						
Yordayıcı De i kenler	.310	.096			5,790	.000***
Ele tirel Ebeveyn			-.083	-1.355		.176
Koruyucu Ebeveyn			.020	.333		.739
Yeti kin			.201	3.192		.002**
Do al Çocuk			.178	3.051		.002**
Altın Çocuk			-.091	-1.571		.117
Asi Çocuk			-.168	-2.819		.005**

** $p < .01$, *** $p < .001$

Tablo 4’deki bulgulara göre, ego durumlarının güvenli ba lanma toplam varyansına katkısı yakla ık % 10 oranında anlamlı bulunmu tur ($R^2 (.096)$, $F = 5,790$, $p < .001$). Buna göre güvenli ba lanmanın anlamlı yordayıcıları sırasıyla yeti kin ($\beta = .201$, $p < .01$), do al çocuk ($\beta = .178$, $p < .01$) ve asi çocuk ($\beta = -.168$, $p < .01$) ego durumlarıdır. Bu bulgular regresyon katsayılarının anlamlılı ına ili kin t de erleri ile birlikte yorumlandı ında, yeti kin ve do al

çocuk ego durumlarının düzeyleri yükseldikçe güvenli ba lanma düzeyinin de yükseldi i, asi çocuk ego durumu düzeyi yükseldikçe güvenli ba lanma düzeyinin dü tü ü söylenebilir.

Tablo 5. Ego Durumlarının Korkulu Ba lanma Stilini Yordama Gücü

	<i>R</i>	<i>R</i> ²	<i>S.Beta</i>	<i>t</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
	<i>De eri</i>					
Yordayıcı De i kenler	.292	.085			5,065	.000***
Ele tirel Ebeveyn			.079	1.288		.199
Koruyucu Ebeveyn			-.109	-1.783		.075
Yeti kin			-.099	-1.557		.120
Do al Çocuk			.012	.203		.839
Altın Çocuk			.117	2.000		.046*
Asi Çocuk			.169	2.813		.005**

*p<.05, **p<.01, ***p<.001

Tablo 5'deki bulgular ego durumlarının korkulu ba lanma stilinin varyansına katkısının anlamlı ve yaklaşık % 9 oranında oldu unu göstermektedir (*R*² (.085), *F* = 5,065, *p* < .001). Bu sonuca göre korkulu ba lanmanın anlamlı yordayıcıları sırasıyla asi (= .169, *p*<.01) ve altın (= .117, *p*<.05) çocuk ego durumları olmu tur. Bu bulgular *t* de erleri ile birlikte incelendi inde, asi ve altın çocuk ego durumlarının düzeyleri yükseldikçe korkulu ba lanma düzeyinin de yükseldi i söylenebilir.

Tablo 6. Ego Durumlarının Saplantılı Ba lanma Stilini Yordama Gücü

	<i>R</i>	<i>R</i> ²	<i>S.Beta</i>	<i>t</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
	<i>De eri</i>					
Yordayıcı De i kenler	.319	.102			6,195	.000***
Ele tirel Ebeveyn			-.024	-.395		.693
Koruyucu Ebeveyn			-.008	-.132		.895
Yeti kin			-.244	-3.884		.000***
Do al Çocuk			.157	2.689		.008**
Altın Çocuk			.168	2.911		.004**
Asi Çocuk			.039	.657		.511

**p<.01, ***p<.001

Tablo 6 incelendi inde ego durumlarının saplantılı ba lanmanın varyansına katkısı % 10 oranında anlamlı bulunmu tur ($R^2 (.102)$, $F = 6,195$, $p < .001$). Bu sonuçlara göre saplantılı ba lanmanın anlamlı yordayıcıları sırasıyla yeti kin ($\beta = -.244$, $p < .001$), altın çocuk ($\beta = .168$, $p < .01$) ve do al çocuk ($\beta = .157$, $p < .01$) ego durumlarıdır. Bu sonuçlar ve t de erleri yeti kin ego durumu düzeyi yükseldikçe saplantılı ba lanma düzeyinin dü tü ünü, altın ve do al çocuk ego durumları düzeyi yükseldikçe saplantılı ba lanma düzeyinin de yükseldi ini göstermektedir.

Tablo 7. Ego Durumlarının Kayıtsız Ba lanma Stilini Yordama Gücü

	<i>R</i>	<i>R</i> ²	<i>S.Beta</i>	<i>t</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
	<i>De eri</i>					
Yordayıcı De i kenler	.297	.088			5,254	.000***
Ele tirel Ebeveyn			.065	1.057		.291
Koruyucu Ebeveyn			-.172	-2.799		.005**
Yeti kin			-.021	-.332		.740
Do al Çocuk			.077	1.307		.192
Altın Çocuk			.107	1.839		.067
Asi Çocuk			.144	2.396		.017*

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

Tablo 7'deki bulgular, ego durumlarının kayıtsız ba lanmanın varyansına katkısının yakla ık % 9 düzeyinde anlamlı oldu unu göstermektedir ($R^2 (.088)$, $F = 5,254$, $p < .001$). Buna göre kayıtsız ba lanmanın anlamlı yordayıcıları sırasıyla koruyucu ebeveyn ($\beta = -.172$, $p < .01$) ve asi çocuk ($\beta = .144$, $p < .05$) ego durumları olmu tur. Bu bulgular regresyon katsayılarının anlamlılı na ili kin t de erleri ile birlikte yorumlandı nda, koruyucu ebeveyn ego durumu düzeyi yükseldikçe kayıtsız ba lanma düzeyinin dü tü ü ve asi çocuk ego durumu düzeyi yükseldikçe kayıtsız ba lanma düzeyinin de yükseldi i söylenebilir.

Tartı ma

Bu ara tırmanın temel amacı, ö retmen adaylarında ego durumlarının ba lanma stillerini yordama gücünü incelemektir. Bunun için sırasıyla önce ego durumları ile ba lanma stilleri arasındaki ili kiye bakılmı daha sonra ego durumlarının ba lanma stillerini yordama gücü regresyon analizi ile test edilmi tir. Bu arada Ego Durumları Ölçe i'nin kısa formunun güvenilirli i ve geçerli ine ili kin analiz ve de erlendirmeler de yapılmı tur. Ara tırmada elde edilen bulgular genel olarak beklentileri destekler niteliktedir. Ego Durumları Ölçe i'nin kısa

formunun güvenilirlik ve geçerli ine ili kin bulgular ise ölçe in yeterli güvenilirlik ve geçerlik özelliklerine sahip oldu unu göstermi tir. Elde edilen bulgular a a ıda alanyazın ı ı nda, e itsel do urguları da dikkate alınarak tartı ılmı tir.

Ara tırmada öncelikle ego durumları ile ba lanma stilleri arasında anlamlı ili kiler bulunmu tur. Bu çerçevede korelasyon analizleri güvenli ba lanmanın yeti kin ve do al çocuk ego durumları ile pozitif, asi çocuk ego durumu ile negatif; korkulu ba lanmanın altın ve asi çocuk ego durumları ile pozitif, koruyucu ebeveyn ego durumu ile negatif; saplantılı ba lanmanın do al, altın ve asi çocuk ego durumları ile pozitif, yeti kin ego durumu ile negatif; kayıtsız ba lanmanın ise ele tirel ebeveyn, do al, altın ve asi çocuk ego durumları ile pozitif, koruyucu ebeveyn ego durumu ile de negatif yönde ili kili oldu unu göstermi tir.

Bu bulgular ı ı nda, ö retmen adaylarında yeti kin ve do al çocuk ego durumlarını kullanma düzeyi yükseldikçe güvenli ba lanma düzeyinin yükseldi i, asi çocuk ego durumunu kullanma düzeyi yükseldikçe güvenli ba lanma düzeyinin dü tü ü; altın ve asi çocuk ego durumlarını kullanma düzeyi yükseldikçe korkulu ba lanma düzeyinin yükseldi i, koruyucu ebeveyn ego durumunu kullanma düzeyi yükseldikçe korkulu ba lanma düzeyinin dü tü ü; do al, altın ve asi çocuk ego durumlarını kullanma düzeyi yükseldikçe saplantılı ba lanma düzeyinin yükseldi i, yeti kin ego durumunu kullanma düzeyi yükseldikçe saplantılı ba lanma düzeyinin dü tü ü; ele tirel ebeveyn, do al, altın ve asi çocuk ego durumlarını kullanma düzeyi yükseldikçe kayıtsız ba lanma düzeyinin yükseldi i, koruyucu ebeveyn ego durumunu kullanma düzeyi yükseldikçe kayıtsız ba lanma düzeyinin dü tü ü söylenebilir.

kinici olarak, yapılan regresyon analizleri sonucunda ego durumlarının ba lanma stillerini önemli oranda anlamlı olarak ö ngördü ü; bu ba lamda güvenli ba lanmanın en anlamlı yordayıcılarının yeti kin, do al çocuk ve asi çocuk; korkulu ba lanmanın en anlamlı yordayıcılarının altın çocuk ve asi çocuk; saplantılı ba lanmanın en anlamlı yordayıcılarının yeti kin, do al çocuk ve altın çocuk; kayıtsız ba lanmanın en anlamlı yordayıcılarının ise koruyucu ebeveyn ve asi çocuk ego durumları oldu u görülmü tür.

Korelasyon analizleri ile elde edilen bulguların bir kısmı Keller'in (2008) "liseli ergenlerin transaksyonel analiz ego durumları ile ba lanma stilleri arasındaki ili kinin incelenmesi" konulu ara tırmasının bazı bulguları ile tutarlılık göstermektedir. Ara tırma sonuçları de i kenlerin dayandı ı kuramsal çerçeveler ve alan yazındaki ara tırma bulguları ı ı nda türlü ekilerde yorumlanabilir.

TA Kuramı'na göre her bir ego durumu, bireyin geli im sürecinde ya antıları ile yapılandırdı ı davranı kalıplarından olu an (Elaad, 1993), duruma uygun, tutarlı bir duygu, dü ünçe ve ya antılar örüntüsü olarak tanımlanmaktadır (Akkoyun, 2011). Bu ba lamda,

koruyucu ebeveyn ilgili, özen gösterici, destekleyici, izin verici iken ele tirel ebeveyn inatçı, a rı koruyucu ve cezalandırıcı e ilimleri içerir (Akkoyun, 2011; James ve Jongeward, 1993; Nelson-Jones, 1982). Do al çocuk ki ili in e itilmemi yanı olarak kabul edilir. çinden nasıl geliyorsa öyle davranma, fiziksel ihtiyaçlarını, e lenmeyi her zaman ön planda tutma ve ben-merkezcilik en temel özellikleridir. Asi çocuk ki ili in az e itilen yanı olup kurallara kar ı çıkar ve otoriteye ba kaldırır. Ki ili in çok e itilen yanı ise altın çocuk olup kurallara uyum sa lar ve “ne diyorsam onu yap” görü üyle büyütüldü ü için otoriteye uyan, içe dönük uysal bir yapıdır (Akkoyun ve Bacanlı, 1990; Berne, 1964). Yeti kin ego durumu ise ki inin ya amı, olayları ve ili kileri objektif olarak de erlendiren “rasyonel” yanı olarak tanımlanmaktadır (Akkoyun, 2011; James ve Jongeward, 1993; Nelson-Jones, 1982). Bern’e göre yeti kin ego durumu bireyin ya amını sürdürebilmesi için gerekli bir yapıdır. Dı dünya ile ba a çıkabilmek için gerekli bilgileri, süreçleri ve olasılıkları hesaplar. Yeti kin egonun bir ba ka görevi de ebeveyn ve çocuk benlik durumunun etkinliklerini düzene koymak ve aralarında nesnel bir arabuluculuk i levini yürütmektir (James ve Jongeward, 1993).

Kurama göre sa lıklı insan, ebeveyn ve çocuk ego durumlarını yeti kin ego durumunun denetiminde kullanabilen kimsedir (Akkoyun, 2011; James ve Jongeward, 1993; Nelson-Jones, 1982). Ancak yapılan alan yazındaki de erlendirmeler ve gözlemler, birçok insanın, ya amında tepki üretirken, durum ne olursa olsun, yeti kin yönünü yeterince kullanmadan ya da kullanamadan belli ba lı bazı ego durumlarını daha çok i e ko tuklarını göstermektedir. Bu durum da bu tür bireylerin gerek bireysel yapılarında gerekse ki iler arası ili kilerinde bir takım sorunlar ya amasına neden olabilmektedir.

Dörtlü ba lanma modeline göre, güvenli ba lanma gerçeikle tiren ki iler hem kendilerini hem de di er ki ileri olumlu görmeyi ba arabilir, kolaylıkla yakınlık kurabilir ve özerk kalabilirler. Saplantılı ba lanan ki iler kendilerini de ersiz hissetme veya seilmeye layık görmeme ve di erlerini daha çok olumlu de erlendirme duygu ve dü üncelerine sahiptirler (Bartholomew ve Horowitz, 1991). Kayıtsız ba lanma gerçeikle tiren ki iler kendilerini olumlu di erlerini olumsuz de erlendirme e ilimli olurlar, özerk ya amaya önem verirler ve ba kalarına ihtiyaç olmadan, kimse ile yakın ili kiler kurmadan ya amanın mümkün oldu una inanırlar. Korkulu ba lanma gerçeikle tiren ki iler ise hem kendilerini hem de di erlerini olumsuz de erlendirip de ersiz ve güvenilmez olarak algırlar ve böylece yakın ili ki kurmaktan uzakla ırlar (Bartholomew ve Horowitz, 1991; Sümer ve Güngör, 1999).

Bu kuramsal çerçevelerden ve alan yazından hareketle, ara tırmada elde edilen bulgular incelendi inde, ö retmen adaylarında yapılanmı olan mantıklı, sa duyulu, olay ve olguları gerçekçi bir ekilde de erlendiren ve do rusu neyse onu yapan yeti kin ego durumu ile içinden

nasıl geliyorsa öyle davranan, fiziksel ihtiyaçlarını, e lenmeyi ön planda tutan ve ben-merkezcilik ile biçimlenen do al çocuk ego durumu düzeyindeki artı nın hem kendilerini hem de di erlerini olumlu görme e ilimi ile yapılanan güvenli ba lanmayı arttırdı 1, kanun ve kurallara kar ı çıkan, otoriteye ba kaldıran, ritüelleri göz ardı eden asi çocuk ego durumundaki artı nın ise güvenli ba lanmayı azalttı 1; otoriteye uyan, içe dönük ve uysal bir yapı olan altın çocuk ego durumu ile özellikleri yukarıda dile getirilen asi çocuk ego durumundaki artı nın hem kendilerini hem de di erlerini olumsuz de erlendirip de ersiz ve güvenilmez olarak algılama ekinde ortaya çıkan korkulu ba lanmayı arttırdı 1, koruma kollama, ilgi, özen gösterme, ba ı layıcı, destekleyici ve izin verici olma gibi özelliklerle biçimlenen koruyucu ebeveyn ego durumundaki artı nın korkulu ba lanmayı azalttı 1; do al, altın ve asi çocuk ego durumlarındaki artı nın kendilerini de ersiz hissetme veya sevmeye layık görmeme ve daha çok di erlerini olumlu de erlendirme duygu ve dü ünceleri ile karakterize olan saplantılı ba lanmayı arttırdı 1, yeti kin ego durumundaki artı nın ise saplantılı ba lanmayı azalttı 1; inatçı, güçlü, a ır ı koruyucu, kuralcı ve cezalandırıcı olan ele tirel ebeveyn ego durumu ile do al, altın ve asi çocuk ego durumlarındaki artı nın kendilerini olumlu di erlerini olumsuz de erlendirme e ilimi ile ortaya çıkan kayıtsız ba lanmayı arttırdı 1, koruyucu ebeveyn ego durumundaki artı nın ise kayıtsız ba lanmayı azalttı 1 dü ünülmektedir.

Regresyon analizleri sonucu elde edilen bulgular, güvenli ba lanma varyansına yeti kin ve do al çocuk ego durumlarının pozitif, asi çocuk ego durumunun ise negatif; korkulu ba lanma varyansına altın ve asi çocuk ego durumlarının koruyucu ebeveyn ego durumunun da yordayıcı etkisini bastırarak (emerek) pozitif; saplantılı ba lanma varyansına, asi çocuk ego durumunun yordayıcı etkisi bastırılarak, do al ve altın çocuk ego durumlarının pozitif, yeti kin ego durumunun ise negatif; kayıtsız ba lanma varyansına ise, ele tirel ebeveyn, do al çocuk ve altın çocuk ego durumlarının yordayıcı etkileri bastırılarak, asi çocuk ego durumunun pozitif, koruyucu ebeveyn ego durumunun negatif yönde katkı sa ladı na i aret etmektedir. Bu de erlendirmeler 1 1 nda, ba lanma stillerinin alan yazında belirtilen di er de i kenlere ek olarak ego durumları kavramı ile de açıklanabilece i söylenebilir.

Ara tırmada elde edilen bulguların, kavramların dayandı ı kuramsal çerçeveler ile de paralellik gösterdi i, ego durumları ve ba lanma stillerinin küçük ya lardan itibaren öncelikle ebeveynlerin tutum ve davranı ları ile, daha sonra da bireyin ya amına giren di er önemli figürlerin etkileri ve edinilen e itim ile de biçimlendikleri dü ünüldü ünde, sonuçların geli im, e itim, ö renme ve ö retme süreçleri açısından önemli do urgulara i aret ettikleri dü ünülmektedir. Bu ba lamda ö retmen adaylarında özellikle yeti kin ve do al çocuk ego durumlarının güvenli ba lanmayı; altın ve asi çocuk ego durumlarının korkulu ba lanmayı;

altın çocuk ego durumunun saplantılı ba lanmayı ve son olarak asi çocuk ego durumunun kayıtsız ba lanmayı yordaması ara tırmanın, bireylerin sonraki ki isel sosyal ve e itim ya amı açısından manidar sonuçları olarak de erlendirilebilir. Bu nedenle gerek aile çocuk yeti tirme tutumları, e itim ortamlarının niteli i, programların etkilili i gerekse ebeveynlerin ve e itimcilerin ileti im becerileri, ego durumlarının sa lıklı geli imi (yapılanması), özellikle de bütün ego durumlarının yeti kin ego durumunun denetiminde kullanılması ve böylece güvenli ba lanma düzeyinin yüksek tutulması açısından, üzerinde dikkatle durulması gereken belirleyici faktörler olarak de erlendirilmektedir.

Son olarak, ego durumları ve ba lanma stilleri de i kenlerinin ili kisinin çalı ıldı ı bu çalı manın, ö retmen adaylarının ba lanma stilleri düzeyini etkileyen faktörlerin neler oldu una ili kin alan yazına, elde edilen sonuçlar bakımından önemli bir zenginlik kattı ı söylenebilir. Ek olarak, çalı manın kuramsal perspektif geli tirmeye ve uygulamaya dönük çıktılarının oldu unu söylemek de mümkündür. Bu ba lamda, güvenli ba lanmanın sa lıklı ki iler arası ili kiler açısından ne denli önemli oldu u ara tırmalarla da ortaya kondu u gerçe inden hareketle, ara tırmacıların ö retmen adaylarında özellikle yeti kin ego durumunu güçlendirecek psikoe itim programları geli tirerek uygulamaları ve ego durumlarının do rudan etkilerini ölçmelerinin de alana katkı sa layaca ı dü ünülmektedir.

Kaynakça

- Ainsworth, M. D. S., Blehar, M. C., Walters, E, ve Wall, S. (1978). *Patterns of attachment: A psychological study of the strange situation*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Akba , M. (2000). *Stresle ba a çıkma tarzlarının üniversite ö rencilerinde olumsuz otomatik dü ünceler, transaksiyonel analiz ego durumları ve bazı de i kenler açısından incelenmesi*. (Yayımlanmamı doktora tezi). Marmara Üniversitesi, E itim Bilimleri Enstitüsü, stanbul.
- Akba , M, ve Deniz, L. (2003). Ö retim elemanı ve ö retmen adaylarının birbirlerine yönelik algıları: Transaksiyonel analiz açısından bir de erlendirme. *Educational Science: Theory & Practice*, 3 (2), 263-293.
- Akkoyun, F. (1998). *Transaksiyonel Analiz*. Ankara: Nobel Yayın Da ıtım.
- Akkoyun, F, ve Bacanlı, H. (1990). Adjective check list'in Türkçe'ye uyarlaması: TA ego durumları ve semantik diferansiyel kategorileri üzerinde bir çalı ma. *Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayını*, 8, 777-783.
- Akkoyun, F. (2011). *Transaksiyonel analiz: Psikolojide i lemsel çözümleme yakla ımı*. Ankara: Nobel Yayın Da ıtım.
- Alisinano lu, F, ve Köksal, A. (2000). Gençlerin ben durumları (ego state) ve empatik becerilerinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi E itim Fakültesi Dergisi*, 18, 11-16.
- Arslan, E., Arslan, C, ve Arı, R. (2012). An investigation of interpersonal problem solving approaches with respect to attachment styles. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 12(1), 15-23.
- A ılı, G. (2001). *Üniversite ö rencilerinin cinsiyet rolleri ve ego (ben) durumları arasındaki ili kisi*. (Yayımlanmamı yüksek lisans tezi). Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Aydemir, S. S. (1996). *Transaksiyonel analize dayalı bir e itim programının evli çiftlerin ego durumları ve evlilik ya amlarına ili kin bazı de i kenlere etkisi*. (Yayımlanmamı Doktora Tezi). Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Berne, E. (1964). *Games people play: The psychology of human relationships*. New York: Grove Press, Inc.
- Bartholomew, K, ve Horowitz, L. (1991). Attachment styles among young adults: A test of a four category model. *Journal of Personality and Social Psychology*, 61, 226-141.

- Blalock, D. V., Franzese, A. T., Machell, K. A. ve Strauman, T. J. (2015). Attachment style and self-regulation: How our patterns in relationships reflect broader motivational styles. *Personality and Individual Differences*, 87, 90-98.
- Bowlby, J. (1958). The nature of the child's tie to his mother. *International Journal of Psychoanalysis*, 39, 350-371.
- Bowlby, J. (1969). *Attachment and loss: Vol. 1. Attachment*. New York: Basic Books.
- Bowlby, J. (1973). *Attachment and loss: Vol. 2. separation, anxiety and anger*. New York: Basic Books.
- Bowlby, J. (1980). *Attachment and loss: Vol. 3. sadness and depression*. New York: Basic Books.
- Bulu , M. (2011). Ö retmen adaylarında bireysel farklılıklar perspektifinden amaç yönelimleri, denetim oda ı ve akademik ba arı. *Kuram ve Uygulamada E itim Bilimleri*, 11 (2), 529-546.
- Büyük ahin, A. (2001). *Yakın ili ki kuran ve kurmayan üniversite liseli ergenlerinin çe itli sosyal psikolojik etkenler yönünden kar ıla tırılması*. (Yayımlanmamı yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Ciucur, D. (2013). The ego states and the “big five” personality factors. *Procedia- Social and Behavioral Sciences*, 78, 581-585.
- Çam, S. (1995). Ö retmen adaylarının ego durumları ile problem çözme becerisi algısı ili kisinin incelenmesi. *Psikolojik Danı ma ve Rehberlik Dergisi*, 2 (6), 37-42.
- Çam, S. (1997). *letim becerileri e itimi programının ö retmen adaylarının ego durumları ve problem çözme beceri algularına etkisi*. (Yayımlanmamı doktora tezi). Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Deniz, M.E. (2002). *Üniversite ö rencilerinin karar verme stratejileri ve sosyal beceri düzeylerinin TA-baskın ben durumları ve bazı özlük niteliklerine göre kar ıla tırmalı olarak incelenmesi*. (Yayımlanmamı doktora tezi). Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Deniz, M. E. (2006). Ergenlerde ba lanma stilleri ile çocukluk istismarları ve suçluluk-utanç arasındaki ili ki. *Eurasian Journal of Educational Research*, 22, 89-99.
- Dökmen, Ü. (1998). *letim çatı maları ve empati*, stanbul: Sistem Yayıncılık.
- Elaad, E. (1993). Detection of deception: A transactional analysis perspective. *Journal of Psychology*, 127 (1), 5-15.
- Eraslan Çapan, B. (2009). Ö retmen adaylarının ki ilerarası ili kileri ve ba lanma stilleri arasındaki ili ki. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9 (2), 127-142.

- Erözkan, A. (2011). Üniversite ö rencilerinin ba lanma stilleri ve karar stratejileri. *Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi*, 2 (3), 60-74.
- Griffin, D, ve Bartholomew, K. (1994). The metaphysics of measurement: The case of adult attachment. çinde K. Bartholomew ve D. Perlman (Eds.), *Attachment process in adulthood: Advances in personal relationships* (ss. 17-52). London: Jessica Kingsley Publishers.
- Hamarta, E., Deniz, M. E, ve Saltalı, N. (2009). Attachment styles as a predictor of emotional intelligence. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 9 (1), 213-229.
- Harris, T. A. (2004). *I'm OK You're OK*. New York: Avon Books.
- Hazan, C, ve Shaver, P. R. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52 (3), 511-524.
- Hazan, C, ve Shaver, P. R. (1994). Attachment as an organizational framework for research on close relationships. *Psychological Inquiry*, 5 (1), 1-22.
- Jaiswal, B, ve Srivastava, P. (2013). The effect of transactional analysis ego states on conflict management styles. *The IUP Journal of Soft Skills*, 7 (2), 7-12.
- James, M, ve Jongeward, D. (1993). *Kazanmak için do arız*. T. enruh. (Çev.). stanbul: nkılap Kitabevi.
- Kaçar, B. (2008). *Lise ö rencilerinin karar stratejileri ve transaksiyonel analiz ego (ben) durumlarının bazı de i kenler açısından incelenmesi*. (Yayımlanmamı yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi, E itim Bilimleri Enstitüsü, stanbul.
- Kang, Y., Lee, ve J., Kang, M. (2014). Adult attachment styles, self-esteem, and depressive symptoms: A comparison between postpartum and nonpostpartum women in Korea. *Personal Relationships*, 21, 546-556.
- Karaku , Ö. (2012). Ergenlerde ba lanma stilleri ve yalnızlık arasındaki ili ki. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 23 (2), 33-46.
- Kara ar, B. (2014). Ö retmen adaylarının ba lanma stilleri ve sosyal kaygı düzeyleri arasındaki ili ki. *Amasya Üniversitesi E itim Fakültesi Dergisi*, 3 (1), 27-49.
- Keler, H. (2008). *Liseli ergenlerin transaksiyonel analiz ego durumları ile ba lanma stilleri arasındaki ili kinin incelenmesi*. (Yayımlanmamı yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, stanbul.
- Nelson-Jones. R. (1982). *Danı ma psikolojisi kuramları*. (Çev. Ed., Akkoyun, F.). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Öner, N. (1997). *Türkiye'de kullanılan psikolojik testler*. 3. Basım. stanbul: Bo aziçi Üniversitesi Yayınları.

- Osborne, J. W, ve Waters, E. (2002). *Multiple regression assumptions*. Eric Digest, ERIC Clearinghouse on Assessment and Evaluation College Park MD. <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED470205.pdf> adresinden elde edilmi tir.
- Özdamar, K. (1997). *SPSS Paket Programlar ile istatistiksel Veri Analizi I*. Eski ehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Stewart, I. ve Joines, I. (1987). *TA Today*. England: Lifesapace Publishing.
- Sümer, N, ve Güngör, D. (1999). Yeti kin ba lanma stilleri ölçeklerinin Türk örneklemini üzerinde psikometrik de erlendirmesi ve kültürlerarası bir kar ıla tırma. *Türk Psikolojisi Dergisi*, 14 (43), 71-106.
- engül, C. M. (2008). *Örgüt çalı anlarının ki ilik, i tatmini ve örgütsel ba lılıkları arasındaki ili kinin incelenmesi*. (Yayımlanmamı doktora tezi). Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Manisa.
- Terzi, , ve Cihangir Çankaya, Z. (2009). Ba lanma stillerinin öznel iyi olmayı ve stresle ba a çıkma tutumlarını yordama gücü. *Türk Psikolojik Danı ma ve Rehberlik Dergisi*, 4 (31), 1-11.
- Varan, A. (2007). Ego durumları ölçe i. *Yayımlanmamı ölçek çalı ması*, zmir.
- Yaghobi, A., Mohagheghy, H., Moghadam, N. Y, ve Ghodarzi, M. (2012). Relationship between attachment styles with girls thinking style functions at high school in Hamadan. (Yayımlanmamı yüksek lisans tezi). Islamic Azad University, Department of Psychology, Hamadan Branch, ran. <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED538271.pdf> adresinden elde edildi.
- Wautier, G, ve Blume, L. B. (2004). The effects of ego identity, gender role, and attachment on depression and anxiety in young adults, identity. *An International Journal of Theory and Research*, 4 (1), 59-76.

Extended Summary

Teacher candidates' behaviors depend on many crucial developmental characteristics and tendencies which may be personal, social and educational. Literature shows that these developmental characteristics and tendencies have significantly predictor role and make important differences in the learning behaviors, self-regulation processes and well-being of the students (Alisinano lu and Köksal, 2000; Çam, 1995; Deniz, 2006; Eraslan Çapan, 2009; Karaku , 2012; Kara ar, 2014; Keler, 2008; Terzi and Cihangir Çankaya, 2009; Wautier and Blume, 2004). Ego states and attachment styles can be seen as two of these personal variables. Besides its importance, in literature, there is no any research demonstrating the relationship between the teacher candidates' ego states and attachment styles. Additionally, the need to understand the nature of the relations between various theories and thus to explain the quality of students' behaviors is important for all formal and informal educational activities. Researches also demonstrate that due to their effects on both intimate relationships and teacher effectiveness (Arslan, Arslan and Arı, 2012; Blalock, Franzese, Machell and Strauman, 2015; Erözkan, 2011), the candidate teachers' attachment styles and the factors affecting them, are important concerns to parents as well as academic and educational planners. For that reason, the objective of this study was to test the relationships between the candidate teachers' attachment styles and ego states and to examine the contributions of ego states to attachment styles. The study sought to specifically answer the following questions:

1. Are there any relationships between ego states and attachment styles in candidate teachers?
2. Do candidate teachers' ego states predict their attachment styles?

While conducting the research the descriptive survey model was used. A total of 340 third and fourth grade students (249 female, 91 male) studying in different majors at the Faculty of Education in Pamukkale University participated to the study. Short form of Ego States Scale formed and validated by engül (2008) using the items of long form which was developed by Varan (2007) and Attachment Patterns Scale were used to gather the data. The bivariate correlation coefficients and linear regression analyses were performed to analyze the data to answer the questions conducted in the study.

The results of the study, in general, confirmed the predictions. First of all, close relationships were found between ego states and attachment styles in candidate teachers by using bivariate correlation coefficients. Results showed that secure attachment style was positively related with adult ($r = .179$) and natural child ($r = .123$) and negatively with rebellious child ($r = -.129$) ego states; fearful attachment style was positively related with golden ($r =$

.160) and rebellious child ($r = .221$) and negatively with nurturing parent ($r = -.107$) ego states; preoccupied attachment style was positively related with natural ($r = .138$), golden ($r = .172$) and rebellious ($r = .116$) child and negatively with adult ($r = -.185$) ego states; dismissing attachment style was positively related with critical parent ($r = .107$), natural ($r = .134$), golden ($r = .158$) and rebellious ($r = .222$) child and negatively with nurturing parent ($r = -.124$) ego states. Moreover, regression analyses show that adult, natural and rebellious child ego states predict secure attachment style ($R^2 (.096)$, $F = 5,790$, $p < .001$); golden and rebellious child ego states predict fearful attachment style ($R^2 (.085)$, $F = 5,065$, $p < .001$); adult, natural and golden child ego states predict preoccupied attachment style ($R^2 (.102)$, $F = 6,195$, $p < .001$); nurturing parents and rebellious child ego states predict dismissing attachment style ($R^2 (.088)$, $F = 5,254$, $p < .001$).

According to the results obtained in this study, it can be said that as the level of adult and natural child ego states increases the level of secure attachment increases, as the level of rebellious child ego state increases the level of secure attachment decreases, as the level of golden and rebellious child ego states increase the level of fearful attachment increases, as the level of adult ego state increases the level of preoccupied attachment decreases, as the level of natural and golden child ego states increase the level of preoccupied attachment increases, as the level of nurturing parent ego state increases the level of dismissing attachment decreases and as the level of rebellious child ego state increases the level of dismissing attachment increases.

Consequently, although there are many factors that effect attachment styles, in this study, attachment styles are assumed to be a dependent variable on ego states. Fort that reason, to enhance candidate teachers' capabilities to use especially adult ego state by implementing psycho-educational programs will increase their secure attachment level. Also, it could be suggested that during their academic works and child rearing practices, university teachers and parents should stimulate the students to develop and use an adult ego state orientation which is largely shaped through childhood and can be changed by new experiences. Thus candidate teachers' secure attachment level could be increased and this case may serve for their effectiveness in school and psycho-social well-being. Finally, it can also be concluded that the study has important theoretical and practical implications. Therefore, the findings from this study can serve as cues for the evaluation of the effectiveness of the colleges, departments, programs, educators' communication competences and parents' child rearing attitudes.